

[Elisabeth Bardino]

Normalt er fremskridtspartiet ikke indstillet på at påføre det offentlige yderligere udgifter, men vi er indstillet på et sagligt arbejde i udvalget, idet jeg går ud fra, at der dér fremkommer oplysninger om, hvor meget forslaget vil koste, samt om, hvilke besparelser der kan ske andetsteds.

Henrik Toft (V):

Det er meget naturligt, at der er stor interesse for de problemer, som rejses i beslutningsforslag nr. B 7, og der er jo det nye i forhold til behandlingen i sidste samling, der allerede er nævnt, at vi nu har en betænkning om barselorlov som baggrund for diskussionen.

Ved de tidligere behandlinger af tilsvarende forslag har venstres forskellige ordførere hver gang fremhævet vores principielle opfattelse, nemlig at forældrene primært har ansvaret for børnene både før og efter fødslen, og at vi dernæst fra samfundets side må støtte forældrene så hensigtsmæssigt som muligt. Det gælder med hensyn til støtte i svangerskabsperioden, hjemmehjælp efter fødslen og formodentlig også en udvidelse af barselhvilen. Her vil jeg gerne understrege, at vi er opmærksomme på, at kvinder med hårdt fysisk arbejde har større behov for barselhvile før fødslen, hvorfor der i sådanne tilfælde kan være god grund til, at der gives en længere barselhvile.

En del spørgsmål om barselhvile må i øvrigt mest naturligt forhandles mellem arbejdsmarkedets parter. Selv om det ikke direkte er nævnt i beslutningsforslaget, finder jeg grund til at sige, at venstre synes, diskussionen om fædres barselorlov er kørt af sporet. Al ligestilling til trods er amningen stadig væk det ene køns privilegium, og børns ernæring efter naturmetoden er i øjeblikket genstand for stigende interesse, også fordi det er med til at give børnene den første følelsesmæssige kontakt, som nu erkendes som noget meget væsentligt. Derfor må barselhvile stadig være mødres privilegium, dog med mulighed for forældre for at vælge, at faderen kan overtage den sidste del af orloven.

Venstre vurderer problemerne sådan, at spørgsmålet især drejer sig om, hvor lang barselorloven skal være. Det må vi se på i udvalget, når regeringens forslag kommer, men derfor skal jeg alligevel give tilsagn om

som forprang at deltage i udvalgsbehandlingen af beslutningsforslag nr. B 7.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Selv om socialministeren i nogen grad har taget brodden af det forslag, vi behandler her, og de næstfølgende forslag, vil jeg alligevel gerne på det konservative folkepartis vegne have lov til at sige om det beslutningsforslag, som de radikale har fremsat nu, at det har det konservative folkepartis støtte.

Vi ser med velvilje på, at de medhjælpende hustruer og de selvstændigt erhvervsdrivende får samme vilkår, som kvinder ude på arbejdsmarkedet har, nemlig ret til 14 ugers barselorlov.

Også punkt 2 i beslutningsforslaget har vores sympati. Vi ser meget gerne, at der bliver taget størst muligt hensyn til gravide kvinder, og at de, når lægelige hensyn taler for det, får den fornødne barselhvile.

For de unge under uddannelse ved vi også, at der ligger et problem, og vi tager det meget gerne op under udvalgsarbejdet. Vi vil være meget positivt indstillet over for dette forslag fra de radikale.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Dette minder lidt om déjà vu. Vi har sidste år været igennem akkurat det samme. Vi ventede pænt alle sammen, mens vores forslag blev lagt til side på grund af, at vi skulle kigge på børnekommissionens og ligestillingsrådets oplæg. Vi ventede til sommerferien, vi ventede til juleferien, og nu står vi så her igen med mange gode ideer og tanker, som igen skal vente til samlingen 1979-80. Jeg er glad for, at vi fik den oplysning fra socialministeren, for nu er der ligesom sat en dato eller i hvert fald et årstal på, hvornår vi skal prøve at gøre noget ved dette, og alle kan vel være enige om, at der skal komme et samlet udspil.

Det samlede udspil kom ikke sidste år i udvalget, netop fordi tingene ikke blev rigtigt behandlet. Det blev kørt lige til kanten af perioden, og så blev der spurgt, om man ville have det i salen. Det var egentlig ligegyldigt, om det kom dér, for noget ud af det blev der alligevel ikke. Men de partier, der var kommet med forslag, bl. a. centrumdemokraterne, fik dog alligevel præciseret, at man gerne ville være med. Det er jo det, vi